

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Krybusové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **JIRKAL, s.r.o.**, se sídlem v Praze 6, Koulova 10/1596, zast. JUDr. Ondřejem Maderem, advokátem v Praze 7, Dukelských hrdinů 14, proti žalovanému **Krajskému úřadu – Jihočeského kraje České Budějovice**, U Zimního stadionu 1952/2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1.12.2009, č.j. KUJCK 24818/2009 OZZL/9, za účasti [redacted], bytem [redacted] a Povodí Vltavy, s.p., závod Horní Vltava 1, Litvínovická 5, České Budějovice, **t a k t o :**

Rozhodnutí Krajského úřadu – Jihočeského kraje České Budějovice ze dne 1.12.2009, č.j. KUJCK 24818/2009 OZZL/9 a rozhodnutí Městského úřadu Strakonice, odboru životního prostředí ze dne 12.11.2008, č.j. ŽP/5827/B-24/2008-EP se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 3 880,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce.

Osobám na řízení zúčastněným se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, doručenu dne 8.2.2010 Krajskému soudu v Českých Budějovicích, se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.12.2009, č.j. KUJCK 24818/2009 OZZL/9, kterým bylo zamítnuto odvolání společnosti JIRKAL s.r.o. se sídlem Praha 6, Dejvice, Koulova 10/1596, a odvolání [REDAKCE], [REDAKCE] a rozhodnutí Městského úřadu Strakonice, odboru životního prostředí, č.j. ŽP/5827/B-24/2008-EP ze dne 12.11.2008, I. kterým bylo zastaveno vodoprávní řízení o povolení změny vodohospodářského díla – obnovy Sudoměřského mlýna na pravém břehu řeky Otavy, ř. km 40.100 v k.ú. Sudoměř u Čejetic a II. kterým Městský úřad Strakonice nevyhověl návrhům společnosti JIRKAL s.r.o. ze dne 20.4.1998 „o udělení oprávnění k nakládání s vodami pro provoz malé vodní elektrárny v rozsahu 3,6 m³/s, a to celoročně“, a „aby vodní oprávnění bylo změněno co do účelu nakládání s vodami, tj. z provozu mlýna na malou vodní elektrárnu a průtok 3,6 m³/s byl zachován, a to celoročně“, bylo potvrzeno.

Žalobce rozhodnutí vytýkal nezákonnost a nesprávnost spočívající v chybném posouzení věci a v potvrzení nepřezkoumatelného rozhodnutí orgánu I. stupně. Poukázal zároveň na to, že je kráceno jeho právo na užívání povrchových vod z důvodu nesprávného posouzení věci na základě provedeného dokazování. Správním orgánům je dále vytýkáno nesprávné posouzení předmětu řízení. Žalobci náleží k vodnímu dílu – mlýnu Jirkal vodní právo v rozsahu čerpání povrchových vod 3,6 m³/s, a to celoročně. Úmyslem žalobce je přestavět tuto stavbu na malou vodní elektrárnu, přičemž přestavbou se nijak nezmění rozsah čerpání vody. Podstatou věci je skutečnost, že vodní oprávnění pro pohon mlýna z technického hlediska nevykazuje žádný rozdíl oproti využití na malou vodní elektrárnu a z toho důvodu žádá žalobce tuto změnu. Zdůraznil, že rozsah čerpání by nebyl měněn. Správní orgány nesprávně argumentují tím, že by došlo ke změně podmínek na příslušném říčním kilometru. To žalobce odmítá. Proto je navrhováno zrušení rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán navrhl zamítnutí žaloby. Vzhledem k tomu, že obsahem žaloby jsou shodné námitky, které byly uvedeny v odvolání krajský úřad odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Jako osoby na řízení zúčastněné se přihlásil [REDAKCE] a Povodí Vltavy, s.p., závod Horní Vltava, České Budějovice.

[REDAKCE] ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval skutečnosti vyplývající z listinných dokladů, připomněl, že vodní právo pro provoz jeho malé vodní elektrárny mu bylo uděleno rozhodnutím Okresního úřadu Strakonice 31.1.1991 pod sp.zn. ŽP-282/V-2003/91-Ko, avšak vlastníkem předmětné nemovitosti se společnost JIRKAL stala teprve 1.7.1997. Poukázal na to, že z technického hlediska neexistuje žádný

způsob koordinace odběru vody z nadjezí pro dva subjekty a zamezení střetu zájmů. Poukázal i na to, že žalobce postavil černou stavbu nového objektu pro vypouštění vody, což je řešeno soudní cestou.

V souzené záležitosti bylo vydáno několik rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně, věci se zabýval Vrchní soud v Praze a dvakrát Krajský soud v Českých Budějovicích.

Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 28.3.2002 vyjádřil, že [redacted] bylo v roce 1907 uděleno vodní oprávnění pro pohon mlýna. Pro jiný účel vodní oprávnění uděleno nebylo. V dané věci bylo zapotřebí postavit najisto, zda vodní oprávnění trvá, neboť v předchozím řízení tato skutečnost zjišťována nebyla a tato vada vedla Vrchní soud v Praze ke zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 7.5.1999. Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 17.12.2007 zrušil rozhodnutí žalovaného, jímž žádosti žalobce o změnu stavby a změnu vodního oprávnění nebylo vyhověno. Správní orgány vycházely z toho, že vodní oprávnění zaniklo, takovému právnímu zjištění nebylo však možno přisvědčit, neboť nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav věci a prvostupňový orgán se neřídil pokynem obsaženým v rozhodnutí ministerstva o nezbytnosti řízení doplnit a v jakém směru.

Ze správních spisů vyplynuly, se zřetelem k uplatněným žalobním bodům, následující rozhodné skutečnosti:

Žalobce doručil dne 12.11.1997 Vodoprávnímu úřadu ve Strakonici žádost o vydání stavebního povolení. K tomu odkázal na projektovou dokumentaci [redacted] a navrhl vydat stavební povolení ke konstrukci stávající stavby na malou vodní elektrárnu. Z projektové dokumentace je zřejmé, že byla vypracována [redacted] jako projekt pro vodoprávní řízení ke stavbě obnova malé vodní elektrárny Sudoměřský mlýn. V průběhu řízení byly provedeny důkazy řadou archiválií, na základě kterých byl vyjádřen též názor Vrchního soudu v Praze o tom, že [redacted] vzniklo vodní oprávnění pro účely pohonu mlýna.

Ve správním řízení byla shromážděna řada písemností, které souvisejí s provozem mlýna od poloviny 50. let 20. století a zhodnocením těchto důkazů bylo uzavřeno, že vodní oprávnění nezaniklo. Žalobce toto právní zjištění nezpochybňuje. Po vydání zrušujícího rozsudku krajského soudu žalovaný správní orgán zrušil prvostupňové rozhodnutí vodoprávního úřadu a věc vrátil tomuto úřadu k dalšímu řízení.

V dalším řízení byla předmětem žádost žalobce o změnu stavby a změnu vodního oprávnění uplatněná žalobcem v roce 1997.

Rozhodnutím ze dne 19.11.1998 byl žalobce vyzván k doplnění žádosti o vydání rozhodnutí o povolení ke změně vodohospodářského díla podle projektové dokumentace „obnova malé vodní elektrárny Sudoměřský mlýn“. Žalobci bylo uloženo předložit opravenou a doplněnou projektovou dokumentaci tak, aby odpovídala aktuálnímu vodoprávnímu stavu a doložit povolení k nakládání s vodami o účel, dobu a základní popis nakládání s vodami.

Městský úřad ve Strakoniciích vyzval dne 7.2.2006 žalobce, aby doložil původní vodní oprávnění a ke sdělení vyjádřit budoucí záměr využití vodního oprávnění. Na tuto výzvu žalobce reagoval sdělením o tom, že vodní právo trvá, a odkazoval na plán přezkoušení dosavadních vodních oprávnění, mezi kterými je též oprávnění, kterého se žalobce dovolává. Současně žalobce oznámil, že má v úmyslu vybudovat ve stávající stavbě malou vodní elektrárnu, k čemuž je zapotřebí změny původního vodního oprávnění pro jiný účel.

Městský úřad ve Strakoniciích rozhodl dne 12.11.2008 pod č.j. ŽP/5827/B-24/2008-EP tak, že podle § 60 odst. 2 stavebního zákona zastavil vodoprávní řízení o povolení změny vodohospodářského díla a nevyhověl žádosti žalobce o udělení oprávnění k nakládání s vodami pro provoz malé vodní elektrárny. Rozhodnutí odůvodnil tak, že vodní oprávnění okamžikem, kdy byl v objektu ukončen mlýnský provoz nezaniklo. Pro plánovanou rekonstrukci mlýna na malou vodní elektrárnu, jejímž cílem má být dodávka elektrické energie do veřejné sítě, nelze vycházet z původního vodního oprávnění, které bylo vydáno za účelem pohonu mlýna. Vodní oprávnění nezaniklo, ale lze ho použít pouze pro pohon mlýna. Při rozhodování bylo vycházeno z aktuálního právního a skutkového stavu v prostoru jezu Jirkal, kde existuje povolení k nakládání s vodami pro levobřežní malou vodní elektrárnu [redacted]. Dalším žadatelům je možno vydat povolení k nakládání s vodami pouze v rozsahu přebytku vody, která je k dispozici v závislosti na průtoku vody v toku. Obnovu vodohospodářského díla na pravém břehu lze povolit pouze za podmínky, že bude řešena tak, aby bylo vyloučeno poškozování práv a oprávněných zájmů [redacted] a veřejných zájmů. Tuto podmínku projektová dokumentace předložená žalobcem podle názoru správního orgánu nesplňuje.

Proti rozhodnutí bylo žalobcem podáno odvolání. O odvolání bylo rozhodnuto Krajským úřadem - Jihočeského kraje v Českých Budějovicích dne 28.4.2009, č.j. KUJCK 6307/2009 OZZL/2 O15/09, a toto rozhodnutí bylo učiněno předmětem přezkumu soudem na základě správní žaloby. Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl dne 8.9.2009 pod č.j. 10Ca 81/2009-34 tak, že rozhodnutí Krajského úřadu – Jihočeského kraje České Budějovice ze dne 28.4.2009, č.j. KUJCK 6307/2009 OZZL/2 O15/09, zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud v rozsudku uvedl, že trvání vodního oprávnění bylo správními orgány obou stupňů posouzeno správně. Právní zjištění o existenci vodního oprávnění žalobou zpochybňováno nebylo. Bylo konstatováno, že vlastník mlýna Jirkal byl oprávněn čerpat povrchovou vodu k pohonu mlýna ve stanoveném rozsahu. Toto jeho oprávnění předchází oprávnění [redacted], který je vlastníkem malé vodní elektrárny na stejném jezu jako mlýn Jirkal. Avšak skutečnost, že vodní oprávnění vlastníka mlýnu Jirkal je starší než oprávnění [redacted] neznamená, že právnímu nástupci držitele staršího vodního oprávnění lze vodní oprávnění změnit bez ohledu na skutečný a právní stav v dané lokalitě. Soud pak přisvědčil žalobci v jeho námitce, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nebylo dostatečné ve vztahu k návrhu o povolení změny stavby a o povolení změny vodního práva. V prvé řadě bylo správním orgánům vytýkáno, že z rozhodnutí odvolacího ani prvostupňového správního orgánu není zřejmé, pro který z důvodů předpokládaných v ustanovení § 60 odst. 2 stavebního zákona došlo k zastavení řízení. V této souvislosti bylo dále poukázáno na ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona, neboť se v daném případě jednalo o změnu v užívání stavby. Podle ustanovení § 60 odst. 2

stavebního zákona je možné řízení zastavit v případě nedoplnění žádosti o vydání stavebního povolení. Soud pak z písemností ve spise vyslovil závěr, že žalobce byl vyzván k doplnění žádosti, avšak úprava projektové dokumentace na změnu stavby na malou vodní elektrárnu se opírala o znalecký posudek, v němž znalec vyjádřil názor, že řešení existence a provozování dvou malých vodních elektráren na stejném jezu nedoporučuje z hlediska ekonomického a případných možných sporů provozovatelů malých vodních elektráren dělících se o vodu. Žalovaný pak zhodnotil projektovou dokumentaci tak, že neodpovídá vodnímu oprávnění k provozování mlýna, tudíž, že není v souladu s vodním oprávněním, avšak z rozhodnutí není srozumitelné, že tato skutečnost by byla důvodem k zastavení řízení podle § 60 odst. 2 stavebního zákona, či zda je opodstatněné věc uzavřít nevydáním povolení ke změně stavby, jinými slovy tedy zamítnutím návrhu, resp. žádosti o vydání povolení ke změně stavby. Soud uvedl, že mu nepřísluší, aby úsudek žalovaného správního orgánu o tomto procesním postupu předjímal, avšak uvedl, že postup, který byl zvolen neodpovídá stavebnímu zákonu. Dále bylo uvedeno, že na základě žádosti žalobce o povolení změny stavby označené jako rekonstrukce malé vodní elektrárny bylo prováděno důkazní řízení a bylo učiněno i skutkové zjištění, které má nepochybně význam pro posouzení opodstatněnosti návrhu na změnu vodního oprávnění. Bylo vytknuto, že právní zjištění v odůvodnění rozhodnutí nebylo zachyceno. Soud k tomu uzavřel, že rozhodnutí nebylo v tomto směru přezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Podle ustanovení § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění (dále jen s.ř.s.), byl právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, v dalším řízení správní orgán vázán. Z toho pak vyplývá, pokud správní orgán v dalším řízení nerespektuje právní názor vyslovený v rozsudku soudu porušuje zákon.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., v mezích daných žalobními body, a dospěl k závěru, že žaloba byla částečně důvodná.

Pro posouzení dané záležitosti je zapotřebí vycházet ze závazného právního názoru krajského soudu, který vyslovil ve svém rozsudku č.j. 10Ca 81/2009-34 ze dne 8.9.2009, kde zavázal správní orgán vypořádat se s posouzením dané záležitosti v tom směru, zda bylo namíste postupovat podle § 60 odst. 2 stavebního zákona či podle § 85 odst. 2 téhož zákona. Ustanovení § 60 zákona č. 50/1976 Sb., v platném znění, stanoví možnost zastavit řízení za situace, že žádost o stavební povolení nebo dokumentace neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby nebo udržovacích prací na ní a existuje možnost pro stavební úřad vyzvat stavebníka, aby žádost doplnil a uvedl do souladu s podmínkami územního rozhodnutí za situace, že v dokumentaci tyto podmínky dodrženy nejsou. Stavební řízení lze ve smyslu ustanovení § 60 odst. 2, na které je v dané záležitosti odkazováno, zastavit, pokud dokumentace nebyla zpracována oprávněnou osobou nebo nebyla doplněna stavebníkem žádost podle odstavce prvního nebo nebyla dokumentace uvedena do souladu s podmínkami územního rozhodnutí. Podle názoru soudu se o takový případ v dané věci nejednalo, neboť z odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu vyplývá pro případ plánované rekonstrukce mlýna na malou vodní elektrárnu, jejíž cílem má být dodávka elektrické energie do veřejné sítě, že nelze vycházet z původního vodního oprávnění, které bylo vydáno za účelem pohonu mlýna. Vodohospodářský orgán zdůraznil, že má za prokázané, že vodní oprávnění nezaniklo,

avšak že je možné použít jej pouze pro pohon mlýna. Tento závěr prvostupňový orgán zdůvodnil tím, že existuje nezpochybnitelné povolení nakládání s vodami v rozsahu do 12,6 m³/s pro levobřežní malou vodní elektrárnu [redacted] a dalším žadatelům je možné povolení vydat jen v rozsahu přebytku vody, který je k dispozici v závislosti na průtoku vody v toku. Vodoprávní orgán k tomu uvedl, že přebytek vody je po řadu dnů v průběhu roku nižší než 3,6 m³/s a z toho důvodu nelze akceptovat požadavek společnosti JIRKAL s.r.o., aby v tomto rozsahu mohla vodu užívat celoročně. Obnovu vodohospodářského díla na pravém břehu lze totiž povolit pouze na podmínky, že bude řešena tak, aby bylo vyloučeno poškození práv a oprávněných zájmů [redacted] a veřejných zájmů. Tuto podmínku projektová dokumentace předložená společností JIRKAL s.r.o. nenaplní. V rozhodnutí však již není uvedeno, z jakých důvodů je při tomto způsobu zdůvodnění nemožnosti vyhovět žadateli v jeho žádosti řízení zastavit, když jak soud výše poukázal na dikci ustanovení § 60 odst. 2 stavebního zákona, v tomto ustanovení jsou uvedeny důvody mířící na jiné situace než je situace, která je popsána v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Proto je zapotřebí vypořádat se s žádostí žalobce ve smyslu ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona ve stavebním řízení. Změnu v užívání stavby ve smyslu § 85 stavebního zákona lze řešit rozhodnutím stavebního úřadu o změně v užívání stavby, na které se vztahují přiměřeně ustanovení § 76 - § 84 stavebního zákona. Z toho je pak zřejmé, že v případě, kdy nelze řízení zastavit, je nutné věcně posoudit žádost o změnu v užívání stavby. To také vyplynulo z odůvodnění zrušujícího rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích. Proto také soud rozhodnutí žalovaného správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto řízení bylo zapotřebí s ohledem na vyslovený právní názor Krajského soudu v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 8.9.2009, č.j. 10Ca 81/2009-34 změnit rozhodnutí prvostupňového orgánu tak, aby odpovídalo stavebnímu zákonu. Žalovaný správní orgán mohl rovněž prvostupňové rozhodnutí zrušit a zavázat prvostupňový orgán k tomu, aby sám věc posoudil v intencích, které byly v rozsudku krajského soudu vysloveny. V dané věci se však žalovaný správní orgán vysloveným právním názorem soudu neřídil. Bylo vydáno další rozhodnutí žalovaného správního orgánu, které zůstalo ve svém výroku, kterým bylo odvolání, jak žalobce, tak [redacted] zamítnuto a rozhodnutí Městského úřadu ve Strakonici ze dne 12.11.2008, č.j. ŽP/5827/B-24/2008-EP, kterým bylo zastaveno vodoprávní řízení o povolení změny vodohospodářského díla-obnovy Sudoměřského mlýna na pravém břehu řeky Otavy, ř.km 40.100 v k.ú. Sudoměř u Čemeřic, a kterým nebylo vyhověno návrhům žalobce o udělení oprávnění k nakládání s vodami pro provoz malé vodní elektrárny v rozsahu 3,6 m³/s, a to celoročně, a „aby vodní oprávnění bylo změněno co do účelu nakládání s vodami, tj. z provozu mlýna na malou vodní elektrárnu a průtok 3,6 m³/s byl zachován, a to celoročně, bylo potvrzeno. Nové rozhodnutí bylo rozšířeno o podrobnou rekapitulaci předchozích řízení, avšak k odvolacím důvodům není z rozhodnutí zřejmé, které odvolací námitky jsou považovány za důvodné, a které nikoliv. Z toho důvodu soud přisvědčil žalobní námitce, kterou žalobce uplatnil, že došlo k potvrzení nepřezkoumatelného rozhodnutí orgánu I. stupně. Z důvodu opakovaného pochybení žalovaného správního orgánu soud přistoupil i k tomu, že z toho zrušil nepřezkoumatelné rozhodnutí orgánu I. stupně.

Důvodná nebyla námitka žalobce z hlediska jeho tvrzení ohledně nesprávného posouzení předmětné věci na základě provedeného dokazování, což ostatně uvedl i krajský soud v předchozím rozsudku. V tomto rozhodnutí uvedl, že vodní oprávnění žalobce je

oprávněním k pohonu mlýna, kdežto předmětem rozhodování vodoprávního úřadu je žádost o povolení změny stavby a změny vodoprávního oprávnění. Pro úplnost soud uvádí, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného správního orgánu musí obsahovat konkrétní informaci o tom, jak probíhalo řízení před správním orgánem, na základě kterého je rozhodnutí vydáváno. Je zapotřebí, aby byl v odůvodnění rozhodnutí popsán zjištěný stav věci, což má význam pro posouzení opodstatněnosti návrhu žalobce na změnu vodního oprávnění i pro právní zjištění, které správní orgán učinil. To žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňového orgánu postrádá. Odůvodnění rozhodnutí musí obsahovat odkazy na použité právní předpisy, ze kterých bylo vycházeno, což má rovněž význam na přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. To bylo uvedeno i ve zrušujícím rozsudku krajského soudu, kde bylo poukazováno, pro správní orgány obou instancí, na ustanovení § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb. i na současně platné ustanovení § 68 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění. Soud již ve zrušujícím rozsudku vyslovil, že je povinností správního orgánu vysvětlit důvody výroku rozhodnutí i úvahy ohledně výkladu použitých právních předpisů. To platí pro správní orgány I. stupně i správní orgány odvolací. Těmto požadavkům však rozhodnutí žalobou napadené i přes svou obsáhlost z hlediska popisu průběhu předchozích správních řízení i obsahu písemností nevyhovělo. Rovněž prvostupňové rozhodnutí neuvádí, z jakých důvodů bylo aplikováno ustanovení § 60 odst. 2 stavebního zákona. Jak již bylo uvedeno, naopak skutkové zjištění, které bylo v dané věci učiněno, pak pod ustanovení § 60 odst. 2 stavebního zákona podřadit nelze.

Soud proto uzavřel, že krajský soud podle § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení, ve kterém je správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu, který vyslovil ve zrušujícím rozsudku.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, neboť napadené rozhodnutí bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta druhá s.ř.s., když žalobce byl v řízení úspěšný částečně, neboť vyřešení otázky rozhodné pro posouzení věci bylo vyřešeno správně a žalobce byl úspěšný s výhradami, které se vztahovaly k odůvodnění napadeného rozhodnutí, a proto měl úspěch v tomto žalobním bodu. Částečný úspěch se promítl do práva žalobce na náhradu nákladů řízení, která mu byla přiznána v poměrné části jedné poloviny. Náklady spojené s přezkoumáním napadeného rozhodnutí činí 7 760,- Kč, když tato částka sestává z uhrazeného soudního poplatku ve výši 2 000,- Kč, odměny advokáta za 2 úkony právní služby po 2 100,- Kč, 2x režijní paušál po 300,- Kč a 960,- Kč DPH, které je zástupce žalobce plátcem. Polovina z nákladů vynaložených na projednání žaloby činí 3 880,- Kč a v této výši bylo žalobci přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím soudu podepsaného ve čtyřech stejnopisech, z důvodů stanovených v § 103 odst. 1 s.ř.s. Podání kasační stížnosti nemá odkladný účinek. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen podle § 105 odst. 2 s.ř.s. advokátem.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 29. června 2010

Předsedkyně senátu:
JUDr. Marie K r y b u s o v á v.r.

Za správnost vyhotovení:
Šárka Vondřejcová